

Պանիում — Թիվ հինգ

Քո ժողովրդի ավագակները. Հռոմի բարձրացումն ու անկումը
մարգարեության մեջ

Jeff Pippenger
2025-03-05

Դանիելի գիրքը բացահայտում է մի ուշագրավ մարգարեական պատում՝ իր տեսիլքների ամբողջ ընթացքում հյուսելով «կրկնության և ընդլայնման» սկզբունքը՝ 2-րդ գլխի մետաղյա արձանից մինչև 11-րդ գլխի թագավորական բարդ հակամարտությունները: Այս շրջանակի ներսում ի հայտ է գալիս համոզիչ հիմնավորում. մ.թ.ա. 31 թ. Ակտիումի ճակատամարտը, որն իր ավարտին հասավ մ.թ.ա. 30 թ. Եգիպտոսի անկմամբ, հանդիսանում է Դանիել 11:25, 26-ի վճռական իրականացում՝ նշանավորելով հեթանոսական Հռոմի 360-ամյա գերիշխանության արշալույսը:

Դանիել 11-ը սկսվում է Ալեքսանդր Մակեդոնացու մահով՝ մ.թ.ա. 323 թվականին, նրան հաջորդած կայսրությունների վերելքի և անկման նկարագրությամբ: Մական 14-րդ համարում տեղի է ունենում մի շրջադարձ: Մոտ մ.թ.ա. 200 թվականին, երբ Անտիոքոս Գ-ը (Մագնոս) պատրաստվում էր Պանիումի ճակատամարտին ընդդեմ մանկահասակ թագավոր Պտղոմեոս Ե-ի, Հռոմը միջամտեց՝ ոչ թե որպես պարզապես կողմնակի դիտորդ, այլ որպես «քո ժողովրդի ավագակներ»: Եգիպտոսի ցորենի մատակարարումը հելլենիստական խռովությունների պայմաններում ապահովելու մտահոգությամբ՝ Հռոմը ցուցադրեց իր ազդեցությունը Երկրորդ մակեդոնական պատերազմի ընթացքում (մ.թ.ա. 200–197 թթ.)՝ նախապատրաստելով իր մարգարեական դերի բեմահարթակը:

Հռոմի գերիշխանությունը հրեաների վրա

Շտապ առաջ գնալով մինչև մ.թ.ա. 63 թվականը՝ 16-րդ համարը իր կատարումն է գտնում, երբ Պոմպեոսը գրոհում է Երուսաղեմը, մտնում Սրբությունների Սուրբը և հռոմեական տիրապետություն հաստատում «փառավոր երկրի» վրա: Այստեղից 17-ից 22-րդ համարները ներկայացնում են հռոմեական մի շարք գործիչների հաջորդականությունը. Պոմպեոսի արևելյան արշավանքները, Հուլիոս Կեսարի նվաճումները և նրա սպանությունը մ.թ.ա. 44 թվականին, Օգոստոս Կեսարի հարկահավաք թագավորությունը (հիշատակված Ղուկաս 2.1-ում), որն ավարտվեց մ.թ. 14 թվականին, և Տիբերիոսը, որի իշխանության ժամանակ տեղի ունեցավ Քրիստոսի խաչելությունը մ.թ. 31 թվականին, երբ «ուխտի իշխանը» կոտրվեց: Մարգարեական գիծը՝ Պոմպեոսից Երուսաղեմում մինչև Տիտոսը Երուսաղեմում մ.թ. 70 թվականին, ներկայացնում է Հռոմի գերիշխանության գիծը Աստծո ժողովրդի վրա:

Սկսվելով Հռոմեացի մի զորավարի կողմից տաճարի պղծումով և ավարտվելով այն ժամանակով, երբ Հռոմեացի մի զորավար կործանեց տաճարը, տրվում է Ալֆայի և Օմեգայի կնիքը: Սկսվելով պղծումով և ավարտվելով կործանումով՝ պատմական այդ

գիծը ներառում է նաև Նրա պղծումն ու կործանումը, Ով Իր մասին ասաց. «Քանդեցե՛ք այս տաճարը, և երեք օրում Ես այն կկանգնեցնեմ»: Ճշմարտությունը կազմված է եբրայական այբուբենի առաջին, տասներեքերորդ և վերջին տառերից, և այն գիծը, որ սկսվում է Պոմպեոսով և ավարտվում է Տիտոսով, ներառում է մի միջին տաճարի կործանում, որը ներկայացված է երեք խաչերից միջնակարգով, որոնք կանգնեցվեցին հենց այն շաբաթվա ուղիղ մեջտեղում, երբ Քրիստոս եկավ հաստատելու ուխտը: Տասնվեցից մինչև քսաներկու համարները ներկայացնում են մի մարգարեական գիծ, որը կրում է Ճշմարտության կնիքը: Համարներով ներկայացված պատմության ներսում կան մի քանի կարևոր մարգարեական գծեր, սակայն այդ գծի առաջնային թեման Հռոմի գերիշխանությունն է հրեաների վրա:

Դաշինքներ և պայմանագրեր

23-րդ համարը «կրկնում և ընդարձակում է»՝ վերադառնալով մ.թ.ա. 161–158 թվականներին, երբ Հուդա Մակաբեոսի գլխավորությամբ հրեաները դաշինք հաստատեցին Հռոմի հետ (Ա Մակաբայեցիներ 8): Սա ընդգծում է Հռոմի կայսրաշինության առանձնահատուկ ռազմավարությունը՝ նվաճում դաշնագրերի և դաշինքների միջոցով, մի մեթոդ, որը տարբեր էր իր նախորդներից: 24-րդ համարը եզրափակում է այս փուլը՝ նշելով, որ Հռոմը «իր հնարքները կծրագրի ամրոցների դեմ, նույնիսկ մի ժամանակով»:

Եվ նրա հետ դաշինք կնքելուց հետո նա պիտի խաբեությամբ գործի, որովհետև պիտի ելնի և սակավաթիվ ժողովրդով հզորանա: Նա խաղաղությամբ պիտի մտնի նույնիսկ գավառի ամենաբերրի վայրերը, և պիտի անի այն, ինչ չեն արել ո՛չ նրա հայրերը, ո՛չ էլ նրա հայրերի հայրերը. նրանց մեջ պիտի ցրի ավար, կողոպուտ և հարստություն. այո՛, նա իր մտադրությունները պիտի նախախորհի ամրոցների դեմ, բայց միայն մի ժամանակի համար: Դանիել 11:23, 24.

Մի ժամանակի համար

«ընդդեմ» թարգմանված բառը կարելի է հասկանալ նաև որպես «ից» բառը: Հռոմը կանխագուշակում է իր միջոցները «ից»: Համարում «ից» բառը մատնանշում է Հռոմ քաղաքը՝ կայսրության քաղաքական և ռազմական սիրտը, որպես նրա ռազմավարությունների հիմք: «Ժամանակը» մարգարեականորեն 360 տարի է՝ սկսվելով այն ժամանակից, երբ Եգիպտոսը ընկնում է մ.թ.ա. 30 թվականին Ակտիումից հետո, և ավարտվելով 330 թվականին, երբ Կոստանդինը լքում է Հռոմը հանուն Կոստանդնուպոլսի:

25-րդ և 26-րդ համարները կենտրոնանում են հենց Ակտիումի վրա:

Եվ նա պիտի զօրացնի իր ուժն ու իր խիզախությունը հարաւի թագաւորի դեմ՝ մեծ բանակով. եւ հարաւի թագաւորը պիտի ելնի պատերազմի՝ չափազանց մեծ եւ հզօր բանակով. բայց նա պիտի չդիմանայ, որովհետեւ նրա դեմ նենգ խորհուրդներ պիտի նյութեն: Այո՛, նրանք, որ ուտում են նրա կերակրի բաժնից, պիտի կործանեն նրան, եւ նրա բանակը պիտի հեղեղի պէս տարածուի, եւ շատեր պիտի ընկնեն սպանուած:

Դանիել 11:25, 26.

Մ.թ.ա. 31 թվականին Օկտավիանոսը, ներկայացնելով Հռոմը որպես «հյուսիսի թագավոր», իր գորքերը համախմբեց Կլեոպատրայի Եգիպտոսի՝ «հարավի թագավորի» դեմ, վիթխարի ծովային բախման մեջ: Անտոնիոսի և Կլեոպատրայի «չափազանց մեծ և հզոր բանակը» խոցվեց՝ կործանվելով ռազմավարական «հնարանքներից» (Ագրիպպայի մարտավարություններից) և դավաճանություններից՝ Անտոնիոսի դաշնակիցների հեռացումներից և Կլեոպատրայի՝ ճակատամարտի ընթացքում նահանջից: Մ.թ.ա. 30 թվականին Եգիպտոսը դարձավ հռոմեական նահանգ՝ սկիզբ դնելով հեթանոսական Հռոմի անառարկելի տիրապետությանը: Այս 360-ամյա ժամանակահատվածը՝ մ.թ.ա. 30 թվականից մինչև 330 թվականը, համընկնում է Հռոմի գերիշխանության հետ, որի կենտրոնը նրա սկզբնական ամրոցն էր, մինչև որ Կոստանդինի տեղափոխությունը «վայր զցեց» այդ ամրոցը, ինչպես կանխագուշակում է Դանիել 8:11-ը:

Այո՛, նա մեծամտացավ մինչև անգամ գորքի Իշխանին հավասարվելով, և Նրանից վերցվեց մշտնջենական զոհը, և Նրա սրբարանի տեղը կործանվեց: Դանիել 8:11.

Երբ Կոստանդինը Հռոմ քաղաքի փոխարեն բարձրացրեց Կոստանդնուպոլիս քաղաքը, նա Հռոմ քաղաքում թողեց իշխանական վակուում, որը բացեց ճանապարհը, որպեսզի պապական եկեղեցին զբաղեցնի այն իշխանության աթոռը, որ ներկայացվում էր Հռոմ քաղաքով: Այդ գործողությունը կատարեց Հայտնություն տասներեքերորդ գլխի երկրորդ համարը:

Եվ այն զազանը, որ ես տեսա, նման էր ընձառյուծի, և նրա ոտքերը արջի ոտքերի պես էին, և նրա բերանը՝ առյուծի բերանի պես. և վիշապը նրան տվեց իր գործությունը, իր աթոռը և մեծ իշխանություն: Հայտնություն 13:2.

Դանիել 8-ում երբայերեն երկու տարբեր բառեր, որոնք երկուսն էլ թարգմանվում են որպես «սրբարան», տարբերակում են սրբարանի պատմությունը Դանիելի գրքում: Դանիելի գիրքը ներկայացնում է պատերազմ Քրիստոսի և Սատանայի միջև, ինչպես որ այն պատկերված է Քրիստոսի և Սատանայի երկրային ներկայացուցիչների մեջ: Բաբելոնը՝ Սատանայի երկրային ներկայացուցիչը, Դանիելի գրքի սկզբում նվաճում է Երուսաղեմը, իսկ տասնմեկերորդ գլխի քառասունհինգերորդ համարում Երուսաղեմն է նվաճում Բաբելոնը: Երուսաղեմ և Բաբելոն քաղաքներով ներկայացված թագավորությունները «գործության սրբարաններ» են: Բաբելոն և Երուսաղեմ քաղաքները երկուսն էլ գործության սրբարաններ են, և երկուսն էլ քաղաքի ներսում ունեն իրենց սեփական տաճարները: Պանթեոնի տաճարը գտնվում է Հռոմ քաղաքում, և Երուսաղեմի տաճարը մարգարեական պատումի մեջ դրա համապատասխանն է: Բաբելոնը և Հռոմ քաղաքը Երուսաղեմի կեղծօրինակներն են:

Դանիել 8-ում երկու եբրայական բառերն են «miqdash»-ը՝ 11-րդ համարում, որտեղ փոքր եղջյուրը (հեթանոսական Հռոմը) գետին է գցում «նրա սրբարանի տեղը» (Հռոմ քաղաքը), երբ Կոստանդինը 330 թվականին տեղափոխվում է: Մյուս բառը «qodesh»-ն է՝ 13-րդ և 14-րդ համարներում, որտեղ Աստծո սրբարանը 2300 օրերից հետո սպասում է մաքրվելուն: Թեև երկու բառերն էլ թարգմանվում են որպես սրբարան, «miqdash»-ը

կարող է ներկայացնել կամ Աստծո ամրոցը, կամ հեթանոսական ամրոցը, մինչդեռ «qodesh»-ը Աստվածաշնչում գործածվում է միայն Աստծո սրբարանը ներկայացնելու համար:

Դանիել 11:31-ում «ուժի սրբարանը» (Հռոմ քաղաքը) պղծվում է, երբ բարբարոսներն ու վանդալները պատերազմ են բերում Հռոմ քաղաքին: Այս համարում հիշատակված «բազուկները» սկսվեցին Կլավդիոսով՝ 496 թվականին, և շարունակվեցին, մինչև որ պապական Հռոմը լիովին գերիշխան դիրքի հասավ 538 թվականին, երբ օստրոգոթները վտարվեցին քաղաքից:

Մարգարեական գիծը Ակտիումից տարածվում է 330 թվականից էլ այն կողմ: 30-րդ համարի «Քիթթիմի նավերը» մատնանշում են Գենսերիկի գլխավորած վանդալներին, որոնք 455 թվականին կողոպտեցին Հռոմը՝ ազդարարելով Արևմտյան Հռոմի անկումը: Այնուհետև բարձրանում է Պապական Հռոմը՝ իշխելով 538-ից մինչև 1798 թվականը՝ 1260 տարի, մինչև որ Նապոլեոնի գեներալ Բերթիեն Պիոս VI-ին գերեվարելով հասցրեց «մահաբեր վերքը»: Հեթանոսական Հռոմի 360 տարիները՝ մ.թ.ա. 30-ից մինչև 330 թվականը, համընկնում են Պապական Հռոմի 1260 տարիներին, որոնցից յուրաքանչյուրն սկսվում է այն ժամանակ, երբ ընկնում է երրորդ խոչընդոտը (Եգիպտոս, օստգոթներ):

Ժամանակակից «հյուսիսի թագավորը» հանդես է գալիս 40-րդ համարում: 1989 թվականին պապականությունը, գաղտնի դաշնակցած Ռեյգանի Միացյալ Նահանգների հետ (խորհրդանշված որպես կառքեր, նավեր և հեծյալներ), տապալում է ԽՍՀՄ-ը՝ «հարավի թագավորին» (աթեիզմը/Կոմունիզմը): 41-րդ համարը մատնանշում է, որ պապականությունը նվաճում է «փառավոր երկիրը»՝ բողոքական Ամերիկյան վերածելով կաթոլիկ Ամերիկայի, — մինչդեռ 42-րդ և 43-րդ համարները ցույց են տալիս, որ Եգիպտոսով ներկայացված Միավորված ազգերի կազմակերպությունը տեղի է տալիս եռակի միության, որը բաղկացած է Միավորված ազգերի կազմակերպությունից (վիշապը), Վատիկանից (գազանը) և Միացյալ Նահանգներից (սուտ մարգարեն), և աշխարհը տանում է դեպի Արմագեդոն: 45-րդ համարը կանխագուշակում է այս գործության վախճանը՝ «և օգնող չի լինի», որի վերքը բուժված է 41-րդ համարում, սակայն որի ճակատագիրը վերջնականապես վճռված է 45-րդ համարով:

Մ.թ.ա. 31 թվականին Ակտիումը 25 և 26 համարների կիզակետն է՝ իր սրբարան-ամրոցից սկսելով Հռոմի 360-ամյա իշխանությունը: Չորրորդ համարի վերապահումը նկատի ունենալով՝ հեթանոսական Հռոմի պատմությունը՝ տասնվեցերորդ համարից մինչև երեսունմեկերորդ համարում պապական Հռոմին անցումը, կազմում է հեթանոսական Հռոմի ամբողջական գիծը: Այդ գիծը բաժանվում է երեք մասի: Տասնվեցից մինչև քսաներկու համարները Հռոմի գերիշխանության գիծն են հին Իսրայելի վրա: Քսաներեք և քսանչորս համարները մատնանշում են այն կայսրություն կառուցելու գործը, որ Հռոմը գործադրեց՝ դաշինքների և պայմանագրերի միջոցով նվաճելով՝ ռազմական գործության հետ միասին: Քսանչորս համարից մինչև երեսունմեկերորդ համարի վերջին արտահայտությունը երկու մասից բաղկացած մի գիծ է, որը ներկայացնում է մի ժամանակաշրջան, երբ Հռոմը բարձրացրեց իրեն, և

ապա՝ անկում ապրեց:

«Նշանակված ժամանակը» 330 թվականին ավարտվող 360 տարիների լրումն է: Քսանյոթերորդ համարից մինչև երեսունմեկերորդ համարի վերջին արտահայտությունը, որը ցույց է տալիս, թե երբ պապական իշխանությունը, ներկայացված որպես ամայացում պատճառող պղծությունը, 538 թվականին դրվեց գահի վրա, հեթանոսական Հռոմի պատմությունն է՝ գերագույն իշխանության երեք հարյուր վաթսուն տարիների ժամանակաշրջանի համատեքստում, որին ապա հաջորդում է աստիճանական անկման երկու հարյուր ութ տարին:

Հետևաբար, քսանչորսերորդ համարի «ժամանակը» սկսվում է մ.թ.ա. 31 թվականին՝ հարավի թագավորի տիրույթը հյուսիսի թագավորի տիրույթին ավելացվելով, և ավարտվում է 330 թվականին՝ հյուսիսի թագավորի բաժանմամբ արևելքի և արևմուտքի: 330-ից մինչև 538 թվականը հեթանոսական Հռոմը աստիճանաբար քայքայվում է: Հեթանոսական Հռոմի կործանման տարբեր փուլերի հետ կապված մարգարեական տարբեր նույնացումները այն մարգարեական խարիսխներն են, որոնք մարգարեության ուսումնասերին հնարավորություն են տալիս ճանաչել Աստծո մարգարեական Խոսքը: Դանիել տասնմեկի տասնչորսերորդ համարի կատարման մեջ Հռոմը հաստատում է տեսիլքը, և այն բանի ուղիներից մեկը, որով նա հենց դա անում է, իր անկման միջոցով է: Համարը ասում է. «և քո ժողովրդի ավազակներն էլ պիտի բարձրացնեն իրենց՝ տեսիլքը հաստատելու համար, բայց պիտի ընկնեն»:

Երբ Հռոմը հարձակման է ենթարկվում Քիթթիմի նավերից և դրանից հետո հարձակվում է հարավի վրա, դա չէր ոչ առաջինի պես, ոչ էլ վերջինի, որովհետև այս կետից սկսած ներկայացվում է հռոմեական իշխանության անկումը: Հայտնության գրքի ութերորդ գլխում գտնվող յոթ փողերի առաջին չորս փողերը մասնավորապես նկարագրում են այն չորս գլխավոր ուժերը, որոնք ի վերջո 476 թվականին ավարտին հասցրին Արևմտյան Հռոմը: Տեսիլքը հաստատվում է, երբ քո ժողովրդի ավազակները բարձրացնում են իրենց և ընկնում: Մարգարեական տեսիլքը ներկայացվում է Հռոմի անկման կառուցվածքի վրա: Արևմտյան հեթանոսական Հռոմը ընկավ 330-ից մինչև 538 թվականները: Պապական Հռոմն ընկավ 1798 թվականին: Հինգերորդ և վեցերորդ փողերի պատմության մեջ Արևելյան Հռոմը 1453 թվականին ընկավ օսմանյան թուրքերի ձեռքով: Այդ երեք անկումներն այն տեսիլքի մասն են, որ հաստատվում է քո ժողովրդի ավազակների միջոցով:

Այդ համարը հայտարարում է. «քո ժողովրդի ավազակներն էլ պիտի բարձրացնեն իրենց՝ տեսիլքը հաստատելու համար, բայց պիտի ընկնեն»: Ք.ա. 31 թվականից մինչև 330 թվականը հեթանոսական Հռոմը «բարձրացրեց իրեն» աշխարհի վրա իր գերիշխանությամբ: 330-ից մինչև 538 թվականը հեթանոսական Հռոմն ընկավ, որպեսզի պատրաստի այն ճանապարհը, որ մեղքի մարդը նստի Աստծու տաճարում՝ իրեն Աստված հռչակելով: 538 թվականից մինչև 1798 թվականը պապական իշխանությունը «բարձրացրեց իրեն», և 1798 թվականին ընկավ: Ք.ա. 31 թվականից մինչև 330 թվականը Արևմտյան Հռոմը «բարձրացվում էր» որպես Հռոմեական կայսրության կենտրոն, իսկ 330 թվականից մինչև 476 թվականը ընկավ: 330 թվականին Կոստանդինը բարձրացրեց

այն, որ Կոստանդնուպոլիսը Արևելյան Հռոմի կենտրոնն էր, և 1453 թվականին Արևելյան Հռոմն ընկավ: Հռոմի զանազան ներկայացումների ժամանակաշրջաններից յուրաքանչյուրը ունի մի ժամանակաշրջան, երբ Հռոմը բարձրանում է, որին հաջորդում է նրա անկումը պատկերող մի ժամանակաշրջան, որովհետև «քո ժողովրդի ավագակներն էլ պիտի բարձրացնեն իրենց՝ տեսիլքը հաստատելու համար, բայց պիտի ընկնեն»:

Եբրայերեն այն բառը, որը թարգմանված է որպես «ավագակներ», ավելի ճիշտ է թարգմանել «կոտորողներ», որովհետև դա ավելի սերտորեն համապատասխանում է արմատի հիմնական իմաստին՝ ճեղքել կամ խաթարել, քան խիստ «ավագակներ»-ին (որը ենթադրում է գողություն): Այս եզրը մատնանշում է նրանց, ովքեր խախտում են սահմաններ, օրենքներ կամ ուխտեր, և ոչ թե պարզապես գողանում են ունեցվածք: Հռոմը Աստվածաշնչյան մարգարեության մեջ կոտորող է, թեև տասնչորսերորդ համարում այն թարգմանված է որպես «ավագակներ»: Դանիելի երկրորդ գլխում Հռոմը երկաթյա թագավորությունն է, իսկ հետո յոթերորդ գլխում չորրորդ գագանն էլ նույնպես Հռոմն է:

Դրանից հետո գիշերային տեսիլքներում տեսա, և ահա՝ մի չորրորդ գագան՝ ահեղ ու սարսափելի և չափազանց հզոր. և նա ուներ մեծ երկաթե ատամներ. նա կուլ էր տալիս ու փշուր-փշուր անում, և մնացածը կոխոտում էր իր ոտքերով. և նա տարբեր էր իրենից առաջ եղած բոլոր գագաններից. և նա ուներ տասը եղջյուր: Դանիել 7:7.

Չորրորդ գագանը՝ որը Հռոմն է, ունի «երկաթե» ատամներ, որովհետև այն նույն չորրորդ թագավորությունն է, որ երկրորդ գլխում ներկայացված է որպես երկաթ: Յոթերորդ համարում Հռոմի չորրորդ գագանը «փշրում է», և երբ այն փշրում է, «մնացորդն էլ իր ոտքերով կոխոտեց»: Հռոմի գագանը երկաթյա թագավորությունն է, և փշրելու ու մնացորդը կոխոտելու այս հատկությունը ներկայացնում է հալածանքի գործողությունը: Հին Իսրայելի վրա բերված հալածանքը «նշան» էր:

Եվ այս բոլոր անեծքները պիտի գան քեզ վրա, պիտի հետապնդեն քեզ և պիտի հասնեն քեզ, մինչև որ կործանվես, որովհետև չլսեցիր քո Տեր Աստծու ձայնը՝ պահելու նրա պատվիրաններն ու կանոնները, որ նա պատվիրեց քեզ: Եվ դրանք պիտի լինեն քեզ վրա իբրև նշան և իբրև զարմանալի երևույթ, և քո սերնդի վրա՝ հավիտյան: Որովհետև չծառայեցիր քո Տեր Աստծուն ուրախությամբ և սրտի ցնծությամբ՝ ամեն բանի առատության համար, դրա համար պիտի ծառայես քո թշնամիներին, որոնց Տերը պիտի ուղարկի քո դեմ՝ սովի մեջ, ծարավի մեջ, մերկության մեջ և ամեն բանի պակասության մեջ. և նա երկաթե լծակ պիտի դնի քո պարանոցի վրա, մինչև որ կործանի քեզ: Տերը հեռվից, երկրի ծայրից, պիտի բերի մի ազգ քո դեմ, ինչպես արծիվն է արագ թռչում. մի ազգ, որի լեզուն դու չես հասկանա. մի ազգ խիստ դեմքով, որ չի հարգի ծերին և ողորմություն չի ցուցաբերի երիտասարդին: Երկրորդ Օրինաց 28:45–50.

Հին Իսրայելի վրա, նրանց ապստամբության պատճառով, եկած անեծքները «նշան և զարմանալիք» են, «և քո սերնդի վրա հավիտյան»: Անեծքը պիտի գար նրանց վրա «խիստ դեմքով մի ազգի» միջոցով: Յոթերորդ գլխում երկաթե ատամներով այն գագանը,

որ «կտոր-կտոր է անում և մնացորդը կոխկրտում», նաև այն չորրորդ թագավորությունն է, որ բխում է Ալեքսանդրի թագավորության բաժանումից, և ինչպես Մովսեսի մոտ Երկրորդ Օրինաց գրքում, այդ թագավորությունը մի ազգ է, որի լեզուն հին Իսրայելը չէր հասկանա: Դանիելի ութերորդ գլխում Հռոմի թագավորությունը խիստ դեմքով մի ազգ է և մի ազգ, որ խոսում է այլ լեզվով:

Եվ այժմ, երբ այն կոտրվեց, մինչդեռ նրա փոխարեն չորսը կանգնեցին, ազգից չորս թագավորություններ պիտի կանգնեն, բայց ոչ նրա զորությամբ: Եվ նրանց թագավորության վերջին ժամանակում, երբ հանցավորները լցնեն իրենց չափը, պիտի կանգնի խիստ դեմքով մի թագավոր, որ հասկանում է մութ խոսքերը: Դանիել 8:22, 23.

«Քո ժողովրդի ավագանները (խորտակիչները)» հաստատում են տեսիլքը, նրանք բարձրացնում են իրենց, և ընկնում են: Չորրորդ երկաթյա թագավորությունը հեթանոսական Հռոմն էր, որը գերիշխանաբար իշխում էր, երբ ինքն իրեն բարձրացնում էր, սակայն որի վերջնական անկումը դարձավ մարգարեական բնութագիր, որը հաստատում է տեսիլքը: Նրանք խորտակիչներ են, որովհետև հալածանքով կոխկրտում են Աստծու ժողովրդին:

Այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում: